

Politikkur og børnini, tey ungu og tey gomlu

Seinasta býráðsfundur var figgjarætlanin fyrri. Hon varð beind aftur í figgjarnevndina vildi blóðini vera við. So nú verður spennandi um figgjarnevndin framvegis heldur, at tað er frægest at strúka nøkur av projektunum/postunum, sum raka børn, ung og gomul.

Býráðspolitikur er álvarsamt mannfólkaprátt. Figgjarpolitikur er álvarsamur. Børn eru ikki altíð álvarsom. Vinnulivið skal takast alvorligt. Figgjarstøðan í dag er alvorlig. Børn, ung og gomul eru ikki altíð alvorlig. Teirra støða í samfelag okkara verður ikki tikin so alvorliga.

Tá talan er um umstøður teirra — børnum, teirra ungu og teim gomlu — verður tað ikki mett, at tað er alvorliga galið. Børn, ung og gomul(?) eru ikki tey, ið taka støðu í figgjarmálum. Tey hava ikki skil fyrri figgjarskønni, verður sagt. Tey

skilja ikki at t. d. ein bilur er dyrur og tí má sleppa skjótt og effektivt, ratið fram í ferðsluni, tíðin skal passast í vinnulivi, ferðslu og figgjarviðurskiptum. »Time is money«. Børn skulu læra at passa tíðina og læra at biða bæði í ferðsluni og tá talan er um hvat okkara figgjarorka, sum er heilt spent í dag, skal brúkast til. Tíð er pengar sigur eitt orðafelli. Vit skulu ikki brúka ov nógv tíð til børn, ung og gomul. Tey skulu effektiviserast til at brúka sína tíð. Børn eru og tað vera vit við... á jølum ella »tá eplini bliva biligari«.

Nú fáa vit at frætta hvat hendur komandi býráðsfundur 26. Kanska verða tey — børn og gomul lögð á is ella kæld av, fryst inni.

»Wait and see, said the blind man«

Hans Andr. M. Joensen
Tórardstrøð 2
Tórshavn

En fin jubileumsfest

120 festkledte og feststemte venner av Norsk Færøysk Lag møtte opp da laget 14. mars feiret 50 års jubileum i Tøyen Samfunnshus i Oslo. Danserinnen i Færøysk Felag i Ballerup var inviteret, og de 26 representantene derfra satte en ekstra spiss på festen. Etter at lagets formann Per Hovda hadde ønsket alle de frammøtte velkommen, ble de to av lagets æresmedlemmer som var tilstede, Zakarias Nielsen og Sverre Stove, presentert, og Øyvind Helland, før formann i 9 år og styremedlem i 20 år, ble utnevnt til nytt æresmedlem.

Maten var typisk norsk og typisk færøysk, nemlig spekemat og skerpikjøtt, selvsagt med alt tilbehør. Etter middag: kaffe og gode kaker. Festkomitéen hadde virkelig gjort seg umake med både maten og pynting av salen. Kjente og kjære sanger ble sunget, og stemningen var høy. Sverre Stove gav en beretning om lagets liv og

virke fra det ble stiftet i 1931 fram til i dag. Det er imponerende hva som er blitt gjort, tatt i betraktning at laget alltid har vært lite. Hilsningstelegrammer var kommet både fra privatpersoner og fra flere offentlige instanser på Færøene med Landsstyrið i spissen, og det varmet og gledet festdeltakerne inn til hjertene da de ble lest opp. Elinborg Joensen hilste og takket fra foreningen i Ballerup og overrakte gav til laget, en platte og 6 vakre bordflagg.

Etter bordsetningen underholdt medlemmer fra »Laget for Folke-musikk« med forskjellige norske danser, som måtte imponere alle. Ikke mindre gledet alle seg over den færøyske dansen, som takket være danseringen fra Ballerup var ekstra god. Innimellom ble det danset gammeldans alt med samme gode stemning. En fin jubileumsfest som sluttet kl. 2.

Senere i år vil et festskrift som laget gir ut i anledning av jubileet, foreligge. Det vil koste 60 kroner og kan bestilles hos Per Hovda, General Birchs gt. 30 A, Oslo 4.

Andreas Andreassen 75

Í morgin 26. marts verður lærarin og yrkjarin Andreas Andreassen 75 ár.

Andreas er føddur í Vestmanna og fór sum ungur til skips og silgdi í nokur ár. Hugurin til sjógvinn var góður — ein hugur í helt sær í mong ár; men hugurin til bókur og lesnað var stórur. Í 1926 fór Andreas á Føroya lærarskúla, har hann tók prógv í 1931. Aftan á nokur ár sum lærari í Skálavík, har hann og konan Daniella vóru stak væl lýdd av bygdafélkinum, búsettist hann í heimbygd sinni Vestmanna. Eitt skifti høvdu tey eisini verið á Selatrað.

Í Vestmanna kom

Andreas at vera við í tí stóra arbeiðinum sum í árunum aftan á kríggj verð gjørt til tess at nútímansgera skúlan í bygdini. Sjúlvur setti hann seg fleiri ferð aftur á skúlabonk til tess at bota um sína útbúgving bæði í Bretlandi og í Danmark, og hevur hann, stak málkonur sum hann er, verið Vestmanna skúla ein dyggur stuðul. Áhugi Andreassar fyrri skúlskapar hevur altíð verið stórur og er tað framvegis, hóast hann hevur verið pensioneraður í seks ár. Virðingin fyrri lærarayrkjnum hevur altíð ligið honum á hjarta og hevur hann sjálvur allar sínar dagar verið fyrirmyndar

ligur umboðsmaður fyrri sín stætt. Áhugi hansara fyrri bókum og lesnaði ferð hann inn í arbeiðið við bókasavni í skúlanum, har hann í mong ár gjørdi eitt stórt arbeiði.

Andreas Andreassen er eisini yrkjar og tá vit siga, at tað er hann, sum hevur yrkt okkara vakrasta sumarsong »Nú sprettur á fold og spirar«, so munnu tey flestu tilkomnu kenna hann. Leggja vit so afturat, at tað er hann, sum hevur útgivið sangbókina »100 sangir«, so kennir hvørt barni í Føroyum hann. Í hesi vøkrum bók finna vit sangir, sum Andreas hevur yrkt, týtt ella umyrkt. Hesir sangir eru eyðkendir av einum klárum og einfaldum málbúnað og lættfatilgum — ofta sera yndisligum náttúruyndum. Tað er ikki ov nógv sagt, at Andreas við »100 sangum« hevur rakt at kalla allar teir streingir, ið røra barnaoyrað og barnahjarta — eitt kynstur ið fáur mann fara at gera honum eftir. Besta prógv ið hevur, er, at sangirnir nú trý ár eftir, at bókin kom út, ljóða alla staðir, har børn eru — í skúla, úti og heima umframt í barnaútvarpinum sjálvandi. Tað ljóðar, at Andreas hevur eina nýggja bók í gerð og vónandi er hetta satt, tí so hava vit øll bæði børn og vaksin nakað at gleða okkum til.

Samanumtikið, kann verða sagt, at tann skaldskapur, ið Andreas hevur lagt úr hondum antin tað so er úr egnum brósti ella týðingar, er eyðkendur av einum

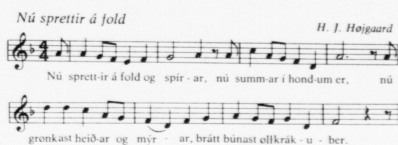
djúpum kærleika til náttúruna, til lívið og til børnini. Bók hansara »100 sangir« kom í einari løtu, tá føroyski fólkskúlin so at siga róðaði eftir sangtilfari á móður-málinum. Andreas eigur tí stóra tøk uppiðnað frá lærarum og foreldrum. Tað liggur eitt stórt arbeiði yvir fleiri ár aftan fyrri eina tílka bók og man besta tøkkin, ið høvundin hevur fingið tó vera tann stóra undirtøka sangirnir hava millum børnini.

Vit eru mong kring landið, ið fegnast um at kenna henda vinsæla, og mentaða mann og vit eru takksom fyrri tann sangskatt, ið hann hevur givið børnum okkara.

Hann kom í tókum tíma.

Vit ynskja Andreasi hjartaliga tillukku við teimum 75 árunum og vóna, at hann fer at halda fram við sínum bókmentliga virksemi og ynskja fyrri hann, at hann má hava heilsuna og áræði til hetta virksemi í mong ár.

Vinir

1. Nú sprettir á fold og spirar, nú summar í hondum er, nú gronkast heidar og myrar, brátt búast ell krákrubur.
2. Nú tisa túsdunals ártir av búrðabarni jorð, Nú kámost minni burtur um storm og stálfrystan svorð.
3. Nú láta láir í lypni og ædur um ystu sker, nú landin flýgur í ringi, og ternan um heidar ler.
4. Nú pisur úr koppi kaga, Gud signi tey smáa nev, Í lofti, bergi og haga fest fuglar við fegjó strev.
5. Nú leikar seður á íðum, av ætt er sundið reytt, Nú hangur mjørkin í íðum, og hávið er stoytt við klett.
6. Alt ljómur á ljósum degi og teskar ein midju nátt: Far út og nor tina meg, hoyr summarsins andrátt.

Til Rasmus Olsen bankastjóra

Rasmus fylti sjeitt, henda heilsan fleyg tí fram til vísan mann. Almanakkinn leyg, tí Rasmus aldri sjeitt fylla kann; Á grannskara og skalda høgur nornur telja og falda, — har aðrar lógir valda — enn hjá teim av breyttið, ið fylla kunnu sjeitt, hvat Rasmus aldri kann — nei, nei, nei, nei — mín sann.

Hettar rimmarkvæði, ið Janus sendi Rasmusi á Háskúlanum tá hann fylti 70, sendi eg tær her, Rasmus Olsen, nú tú fyrri stuttum fylti sjeitt.

Tað kann tykjast ógvusligt at líkna teg við tann stóra vismannin Rasmus Rasmussen; men tú hevur verið skilamaður í tínum starvi.

Tað var einki vælabúgv tú tók við, tá tú gjørdist skipari á skútuni tú hevur ført, men væl hevur vagnast.

Vit eru mong um alt Føroya land ið hava gott at bera tær, og ynskja tær og Juttu mong góð ár enn.

Skálavík, 20.3.81.
Viggo Dalsgaard